

En Duel, der taber den væsentlige Charakter, at der er nogen Fare for de Duellerende, at de Duellerende kunne komme til at gøre hinanden Skade, kan efter min Formening ikke saaledes komme ind under Begreb af Duel, at den administrative Magt vil finde sig foranlediget til at paatale Sagen. — Jeg kan ikke anerkjende, at det paa nogen Maade er stemmende med god Orden i Staten — naar man da gaaer ud fra, at de Mænd, der duellere, have nogen Alvor ved Sagen —, at Folk skulde have Lov til at gaae hen at skyde paa hinanden eller søge efter bedste Evne at stifte hinanden ihjel, og saa, dersom det ikke lykkes dem, være straffri, men lykkes det, blive straffede. Ligesaalidt som det er Nogen tilladt overhovedet at skyde paa en Anden, selv med dennes Indvilligelse, altsaa hjælpe ham til Selvmord, ligesaalidt som det er Nogen tilladt selv at begaae Selvmord, ligesaalidt kan jeg indsee, at det kan være Tvende tilladt med gjensidig Indvilligelse at skyde paa hinanden; det er et Brud paa den Orden, som der maa være i ethvert fornuftigt indrettet, roligt, borgerligt Samfund.

Barberg: Jeg skal kun sige et Par Ord om et eneste af mine Forslag, som jeg frygter for ikke er blevet tilstrækkelig klart opfattet; det er Forslaget under Nr. 78 a om det saakaldte Dobbeltboer. Dette Spørgsmaal har to Sider, det har baade en practisk og en videnskabelig Side; jeg skal først tage den practiske. Hvis vi vedtog Lovforslaget uforandret, sige vi til Ægtefællerne i det hele Land: Dersom der rammer Eder den Ulykke, at Eders Ægtefælle bliver Eder utro, og det er med en Ugift, saa ligger det i Eders egen Haand, om I ville have Sagen forfulgt og derved foruden den Ulykke, I allerede have lidt, paadrage Eder den Haan og Skandale, som ligger i en offentlig Sag; men hvis Eders Ægtefælle gjør sig skyldig i dette Forhold, ikke med en Ugift, men med en Gift, saa kan det ikke nytte, hvad I gjøre, enten I pibe eller synge, skulle I

trækkes frem for Offentligheden og gjøres til Skandale for hele Landet, Eders Ægtefælle bliver ødelagt i alle Henseender, selv om I ellers kunde have haabet paa en taalelig Fortsættelse. Det var den practiske Side af Sagen; nu kommer jeg til den videnskabelige. Jeg paastaar da, at efter vor Lovgivningsgrundsætninger forresten er det en complet Bildfarelse at betragte Dobbeltboer som et kvalificeret Tilfælde af Hoer. Det er det ingenlunde, det er et Sammenstød af to simple Tilfælde. Vor Lovgivning forlanger under Straffetruffel, at Enhver skal respectere sit eget Ægtefælle, men den forlanger ikke, at man skal respectere Andres Ægtefælle; hvis den forlangte det, vilde den straffe den Ugifte, der gjør sig skyldig i Utugt med en Gift, men det gjør Lovgivningen ikke, den straffer kun den Gifte, og forlanger altsaa ikke, at Borgerne skulle respectere Andres Ægtefælle, men kun, at de skulle respectere deres eget.

Madsen: Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) i, at det er vanskeligt at finde Udtryk, der fuldkomment tilfredsstillende kunne bestemme, hvilken Forskjel der skal være ved Anvendelsen af Maal og Vægt, naar man ikke vil sætte den Bestemmelse ind, at justeret Maal og Vægt skal anvendes i alle Tilfælde, hvor der bruges Maal og Vægt; men jeg kan ikke være enig med ham i, at det Forslag, jeg har stillet, skulde gjøre et Brud paa de nu bestaaende Bestemmelser om Maal og Vægt mere end det, som staaer i Lovforslaget, thi det forekommer mig, at det Udtryk, der staaer i Lovforslaget: „Den, der i Handel og Wandel benytter Vægt eller Maal, som ikke lovlig er justeret“, netop giver en ny Bestemmelse, en Bestemmelse, som forandrer den ældre Regel, og hvilken Bestemmelse der saa er den rigtige at sætte, „i Handel og Wandel“, eller „i sin Næringsdrift“, derom er det, der kan være en forskjellig Mening. Jeg skulde være mere tilbøjelig til at flette det hele andet Stykke af